

Ikt. sz.: KVB-41/59-7/2021.

KVB-19/2021. sz. ülés
(KVB-79/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2021. október 26-án, kedden, 10 óra 01 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény végrehajtásáról szóló T/17188. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Banai Péter Benő tájékoztatója</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Banai Péter Benő válaszai</i>	19
<i>További hozzászólás</i>	25
<i>Banai Péter Benő ismételt válaszadása, reagálása</i>	27
<i>Határozathozatalok</i>	28
<i>Az ülés berekesztése</i>	29

Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/17188. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
(Nemzetiségi napirendi pont)
(Uniós napirendi pont)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varju László (DK) a bizottság elnöke
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke

Boldog István (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Tilki Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Kara Ákos (Fidesz)
 Szabó Zsolt (Fidesz)
 V. Németh Zsolt (Fidesz)
 Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)
 Bósz Anett (DK)
 Ritter Imre (nemzetiségi képviselő)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hargitai János (KDNP) Ritter Imrének (nemzetiségi képviselő)
 F Kovács Sándor (Fidesz) Szabó Zsoltnak (Fidesz)
 Barcza Attila (Fidesz) dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)
 Hohn Krisztina (LMP) Potocskáné Kőrösi Anitának (Jobbik)
 Mesterházy Attila (MSZP) Varju Lászlónak (DK)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs
 Dr. Birinyi Georgina bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Banai Péter Benő államtitkár (Pénzügyminisztérium)

Megjelentek

Szabó László osztályvezető (Pénzügyminisztérium)
 Krizsák Zita költségvetési szakreferens (Pénzügyminisztérium)
 Peresztegi Gergely vezető kormányfőtanácsos (Pénzügyminisztérium)
 Hopka Viktória osztályvezető (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARJU LÁSZLÓ (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, a sajtó munkatársait és a munkánk iránt érdeklődőket a Költségvetési bizottság ülésén. Az ülést megnyitom.

Tájékoztatatom önöket, hogy a házelnök úr engedélyével bizottsági ülésünk zártláncú audiovizuális rendszerben közvetítésre kerül, ennek alapján a kimenő jel a sajtóteremben hozzáférhető.

A helyettesítések oldaláról: Hargitai János urat Ritter Imre, Hohn Krisztinát Potocskáné Kőrösi Anita, Barcza Attilát dr. Szűcs Lajos, F Kovács Sándort Szabó Zsolt és Mesterházy Attilát pedig Varju László képviselők helyettesítik, ennek megfelelően ülésünk határozatképes.

A napirendi javaslatról való döntés következik. Képviselőtársaim megkapták az ülés napirendi javaslatát. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki ért egyet azzal, hogy ennek megfelelően tárgyaljuk. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Van-e valaki, aki nem értett egyet vele? *(Nincs jelentkező.)* Nem volt ilyen. Tartózkodott-e valaki? *(Nincs jelentkező.)* Nem volt ilyen.

Megállapítom, hogy a napirendi javaslatot egyhangúlag elfogadtuk.

A Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény végrehajtásáról szóló T/17188. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Megnyitom az 1. napirendi pontot, amely a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény végrehajtásáról szóló T/17188. számú törvényjavaslat részletes vitájának lefolytatása kijelölt bizottságként. A napirendi pont tárgyalását megnyitom.

A törvényjavaslat előterjesztője a pénzügyminiszter, képviselőjében jelen van Banai Péter Benő államháztartásért felelős államtitkár úr, és köszöntöm rajta kívül kollégáit is: Szabó László osztályvezető urat, Krizsák Zita költségvetési szakreferens asszonyt, Peresztegi Gergely vezető kormányfőtanácsos urat, Hopka Viktória osztályvezető asszonyt. Még egyszer köszöntöm önöket.

Az Állami Számvevőszék kapcsolódó jelentése a parlament honlapján a törvényjavaslat mellett megtalálható. A törvényjavaslat általános vitája október 20-án a plenáris ülésen megtörtént.

Tájékoztatatom önöket, hogy a részletes vitát két szakaszban folytatjuk le. Az első szakaszban a törvényjavaslat egésze vonatkozásában kell lefolytatni a részletes vitát, vizsgálva azt is, hogy ez megfelel a határozati hárszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak, azaz, hogy a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, valamint hogy megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek.

A részletes vita első szakaszát megnyitom. Elsőként felkérem államtitkár urat, tájékoztassa a bizottságot az előbb elhangzottakkal összefüggésben is a törvényjavaslatról, azt követően pedig a bizottság tagjai ismertethetik majd véleményüket. Már most jelzem, hogy a részletes vitáról szóló jelentésben szereplő írásbeli vélemény és a jelentésről való szavazást követően a kisebbségben maradt képviselők véleményének írásbeli változata csak olyan elemeket tartalmazhat majd, amelyek az ülésen elhangzottak.

Államtitkár úr, öné a szó, tisztelettel figyeljük.

Banai Péter Benő tájékoztatója

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság összes megjelent tagját. Tekintettel arra, ahogy elnök úr fogalmazott, az általános vita lezajlott, engedjék meg, hogy a részletes vita során vizsgálandó tételekre térjek ki.

A kormány álláspontja szerint a javaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai kötelezettségeknek. Az Alaptörvény 36. cikke és az államháztartási törvény előírásai szerint készítettük el és nyújtottuk be az Országgyűlés részére a zárszámadási törvényjavaslatot. Külön felhívom a figyelmet arra, hogy az államháztartási törvényben szereplő határidővel összhangban az országgyűlési benyújtás előtt az Állami Számvevőszék megkapta a tervezetet, így kellő ideje állt rendelkezésre a tervezet átvizsgálására.

Az indítvány illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, és a törvényjavaslat összeállítása során a vonatkozó miniszteri rendelet rendelkezéseivel összhangban, az aszerinti részletezettséggel készült. A javaslat így, meglátásunk szerint tehát illeszkedik a jogalkotás szakmai követelményeihez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Ezzel akkor most áttérhetünk a vitára. Most a bizottsági tagok véleményei, kérdései következnek. Először Szűcs Lajos alelnök úr kért szót. Tessék, öné a szó, parancsoljon!

Hozzászólások

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy államtitkár úr is elmondta, a kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően előkészítette és benyújtotta a zárszámadási törvényjavaslatot az államháztartási törvényben előírt határidők betartásával. A 2020. évi központi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelel, a törvényjavaslatban szereplő pénzügyi adatok megbízhatóak.

A 2020. esztendő egyértelműen a koronavírus okozta világvilágjárványról szólt, így a folyamatosan változó viszonyokhoz természetesen alakítani kellett a költségvetést, máskülönben a 2019-ben benyújtott és elfogadott költségvetési tervezet nem tudta volna kezelni a járvány egészségügyi és gazdasági hatásait. Köszönhetően a kormány 2012-2019 közötti fegyelmezett fiskális politikájának, a koronavírus-járvány egy erős alapokkal rendelkező, kiegyensúlyozott szerkezetű gazdaságot ért el tavaly márciusban.

Három alap jött létre a válság kezelésére. A Járvány Elleni Védekezési Alap, amely garantálta, hogy az egészségügyi védekezésnek ne legyen pénzügyi akadálya. Ebbe az alapba 633,5 milliárd forint került biztosításra, amelyből a legnagyobb tétel a járvány elleni védekezés központi tartaléka volt. Ez volt korábban az Országvédelmi Alap, amely 378 milliárd forint értékben került be ebbe az alapba. Az alap előirányzatai felülről nyitottak, így azok túlléphetők voltak. A biztosított forrásokból végül 945 milliárd forint került kifizetésre elsősorban a védekezéshez szükséges egészségügyi eszközök beszerzésére.

A második alap a Gazdaságvédelmi Alap, amely a járvány gazdaságot érintő negatív hatásainak kivédésére szolgáló intézkedés volt. Év végére az alapból jelentős forrásbiztosítások történtek összesen 4031 milliárd forint összegben. A forrásokból elsősorban olyan beruházások kerültek támogatásra, amelyek a 2021-22-es évi gazdasági növekedés megalapozását szolgálták.

Az Európai Unióból Érkező Járvány Elleni Támogatások Alapjára vonatkozó szabályozás megteremtette a lehetőségét az Unióból esetlegesen érkező új támogatások fogadására és felhasználására. Az alapba azonban az elmúlt évben támogatás nem érkezett.

A hiány és az államadósság alakulására vonatkozó költségvetési szabályok felfüggesztésre kerültek az elmúlt évben a Covid-19 világjárványból eredő gazdasági visszaesés miatt; tehát nemcsak nálunk, hanem az egész Európai Unióban. Az államadósság-mutató mértéke a 2020. év végére 77,2 százalék volt. Az államháztartás pénzforgalmi hiánya 5422 milliárd forintban teljesült, amely a nemzeti össztermék 11,3 százaléka. A kormányzati szektor európai uniós módszertan szerinti hiánya a tervezett 1 százalékos hiányát többszörösen meghaladva a nemzeti össztermék 8 százalékában teljesült.

2020-ban összesen közel 1100 milliárd forinttal kevesebb pénzforgalmi adó- és járulékbévétele érkezett, mint a tervezett. Ez részben az átmeneti adóintézkedésekkel függ össze, nagyobb részben pedig a gazdasági recesszióra vezethető vissza. A kieső bevételek ellenére a kormány előteremtette a szükséges forrásokat a megnövekedett kiadások finanszírozására, így az ország működőképességét sikerült fenntartani.

Mindezekre tekintettel azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy támogassák a zárszámadási törvényjavaslat elfogadását, ugyanis mindannyian sokat tettünk 2020-ban annak érdekében, hogy Magyarország a lehető legkisebb anyagi és emberi veszteséggel vészelje át a világjárványt.

Végül egy apró megjegyzés. Az elmúlt 20-21 év, amióta én a zárszámadási törvényjavaslatokat figyelhetem ebben a Házban, a legsterilebb zárszámadás került ide benyújtásra, semmilyen elvarratlan szál nincs benne, és még módosító javaslat sem érkezett hozzá. Én köszönöm a Pénzügyminisztérium valamennyi kollegájának a munkáját és az Állami Számvevőszék véleményét is, így kérem a javaslat elfogadását. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

(Jelzésre:) Bósz Anett képviselő asszony jelezte, hogy szólni kíván. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm államtitkár urat és kollegáit a bizottsági ülésen.

A zárszámadás már kevésbé szól a víziókról és arról, hogy hogyan fordítjuk le ezt a fiskális politika nyelvezetére, aztán végül költségvetési keretösszegekre. Szeretném fölhívni itt a bizottsági szakaszban is arra a figyelmet, amiről beszélt az ellenzék rendre az elmúlt évek költségvetési vitáiban, hogy hibának tartjuk, hogy akkor fogadunk el következő évi költségvetést, amikor még az előző évi zárszámadást nem láttuk. Ez a koronavírus-járvány évében különösen erőteljes volt, és jól láthatóvá vált, hogy figyelniünk kell arra, hogy az előző évi sarokszámokkal hányadán állunk, hiszen bármikor bekövetkezhet rajtunk kívül álló okokból olyan externális sokk, amiről az imént alelnök úr is beszámolt.

Azért arról is beszélni kell, hogy a központi alrendszer pénzforgalmi szemléletben 5548,6 milliárdos hiánnyal zárta az évet, ez pedig jócskán meghaladja a tárca előzetes előrejelzését. Nem akarok igazságtalan lenni, hiszen ebben álltak az intézkedések, és voltak olyan intézkedések, amelyeket kifejezetten kért volna az ellenzék a kormánytól, és ezek is a hiány növelését, illetve az államadósság növelését nem célozták, de elérték volna, ugyanakkor a GDP 9 százaléka körül lehet a folyó évi államháztartási hiány, amikor 2020 decemberében az adatokra nézünk. Ebből egyenesen következik, hogy az, aminek most szemtanúi vagyunk, az egy extenzív

növekedés. Ezek azok a pillanatok, amiket szeretne egy közgazdász elkerülni, feltehetően, ha a kormány módjában állt volna, akkor így cselekedett volna.

Abban bízom, hogy azok a kijelentések, amiket a pénzügyminiszter úr nemrégiben tett, miszerint „a magas infláció még sokáig fájni fog”, valamint hogy „az államadósság a vártnál lassabb mértékben csökken majd”, azok az első lépések afelé, hogy kormány és ellenzék a költségvetés, illetve a zárszámadás tekintetében egy kicsit közelebbi álláspontokat fogalmazzon meg, amikor vitáznak egymással.

Engedjék meg, hogy egy pillanatra kitérjek arra, hogy amikor a 2020. évi költségvetés tervezete itt előttünk feküdt, akkor államtitkár úr a következőt mondta: „Egyik célunk, hogy évtizedes távlatban Magyarország az Európai Unió tagállamai közül az egyik legélhetőbb ország legyen.” En magam egyébként ebben a célban messzemenőig egyetérték államtitkár úrral. Azonban többször felhívtuk a figyelmet arra, amikor a 2020-as költségvetés végrehajtása, illetve a járványból következő módosítások zajlottak, hogy bizony a munkavállalók, illetve a kis- és középvállalatok annyira a sor végén álltak, hogy amikor a mentőcsomagot az első hullámban megfogalmazták, illetve emellé költségvetési tételt rendelt a Pénzügyminisztérium, nagyon sokakhoz nem vagy igen késve és csekély mértékben érkezett meg a járványkezelési segítség, és ilyen módon sokan a társadalmunkban ott álltak, hogy nekik kellett kimenteniük magukat a saját válságukból.

Néhány éve nem gondoltam volna azt, hogy Matolcsy Györgyöt idézem majd az Országgyűlés Költségvetési bizottsága előtt, de azt el kell mondani, hogy a jegybankelnök a minap azt a kijelentést tette: „Ahogy az elmúlt 30 év válságainak, úgy a mostani Covid-19-válságnak is egyértelmű tanulsága, hogy azok kezelik jobban a kihívásokat, akik előtte folyamatosan javították a versenyképességüket. Az is segít, ha a válság közben versenyképességi ugrást hajtanak végre. Magyarországnak nagyon sokba kerül, hogy eddig elmaradt a versenyképességi fordulat, ha továbbra is elmarad, az a felzárkózásunkba kerül.” - idézet vége.

Persze én azt is értem, hogy a nemzeti konzultációkat, illetve az eredmények publikálását tekintve a kormány szeret arra figyelni, hogy mi az, ami pozitív volt, de érdemes megnézni azt, hogy társadalmunk hogyan élte meg a Covid-járványt, érdemes megnézni azokat a kárvallottakat, érdemes megnézni azokat, akik adott esetben például a 10-11 éve folyamatosan kommunikált családtámogatási formákat anyagi és társadalmi helyzetükből eredően nem tudják igénybe venni. Ők lennének azok, akiknek a legnagyobb szükségük lenne arra, és lett volna arra a járvány első két hullámában is, hogy segítséget kapjanak. Sok esetben hiába nyúltak a kormány felé, pedig egyébként, amiről sok esetben vitáztunk például államtitkár úrral, hogy vajon az önkormányzatok a közös teherviselésből hogyan veszik ki a részüket, illetve az egyes gazdasági szereplők, úgy, ahogyan az összes állami szerv, így akár a pártok vagy az Országgyűlés is, rendkívül fontos alapelvek voltak ezek. Én magam akkor is azt képviseltem folyamatosan a költségvetés módosításai során, hogy nem azokra figyeltünk elsősorban, akiknek a legnagyobb szükségük lett volna a segítségre.

Végezetül egy olyan gondolattal szeretném zárni ezt a mai felszólalást, hogy államtitkár úrral leginkább azokban a helyzetekben szoktunk egyetérteni, amikor messzebből nézzük, valamint a közgazdaságtan klasszikusait idézve igyekszünk akár a nemzetgazdaságra, a világgazdaságra, vagy az Európai Gazdasági Térségre nézve megállapításokat tenni, de azért azt gondolom, mindig irányadó kell legyen Adam Smith azon gondolata, hogy „Az a társadalom nem emelkedhet fel, amelynek széles tömegei élnek nyomorban.” Ő akkor még így fogalmazott, én meg azt mondom, hogy egy olyan ország bizonyosan nem fog felemelkedni, ahol 3 millió ember él a létminimum alatt.

Sajnos a Covid-járvány idején ezeknek az embereknek még súlyosabb lett a helyzetük, és azt kell mondjam, hogy a 2020-as költségvetés bármekkora igyekezetet is tett, az a sokféle állami, illetve közigazgatási szerv adott esetben annak érdekében, hogy lemondjon költségvetési keretösszegekről, nem érkezett meg hozzájuk, és ilyen módon a közeli és a távoli jövő feladata lesz majd, hogy ezeket az embereket és széles társadalmi csoportokat kihúzzuk a gödörből.

Én éppen ezért, már csak az elvi alapokat tekintve sem tudnám elfogadni a költségvetés zárszámadását, figyelembe véve azt egyébként, hogy alelnök úr szavai valóban igazak, hogy nincs elvarratlan szál ebben, az alapelvekben nem értettünk egyet, illetve a végrehajtásban, államtitkár úr. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Körbenézve, akkor Potocskáné képviselő asszony következik. Tessék, parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is köszöntöm önt is és kollegáit is. Én azzal kezdeném a mostani felszólalásomat, hogy bár megszokhattuk - és ezt elmondta Bósz Anett képviselőtársam is -, hogy maga a törvényjavaslat kinézete, az összehasonlíthatóság biztosítása azért nem minden esetben jelenik meg ebben a törvényjavaslatban sem. Utalok arra, hogy nagyon jó lenne látni - és nem kötelezni minket arra, hogy visszakeressük, és a számokról úgy bizonyosodjunk meg - az előirányzatot, a módosított előirányzatot és a teljesítést. Ugyanis a mostani törvényjavaslatban a teljesítések vannak feltüntetve, így, amikor felkészülünk egy ilyen zárszámadási vitára, akkor minden esetben keresnünk kell azokat a számokat, hogy milyen tervekkel is indultunk neki a 2020. évnek.

Mindenképpen ki szeretném emelni, hogy az eredetileg tervezett hiány sokszorosát érték el a 2020. év végére, és bár tudjuk azt, hogy a 2020. évet a koronavírus-járvány határozta meg, azonban, ha vizsgáljuk azokat a számokat, amelyek a költségvetési zárszámadási törvényjavaslatban szerepelnek, akkor az látható, hogy iszonyatos mértékű összegek mentek el fejlesztésre. Ezen belül is az önkormányzatiságra és az önkormányzatok helyzetére szeretném felhívni a tisztelt bizottság figyelmét.

Az látható volt már a 2020. évben is, hogy bár önök azt kommunikálták, mindenkinek hozzá kell járulni a járvány kezeléséhez, az önkormányzatokat igen erőteljes mértékben sújtotta a gépjárműadó elvétele. Hiszen, amikor az önkormányzatok forrásokat alig-alig kaptak arra, hogy a járványokat kezeljék, ezt saját forrásból kellett nekik megtenni, és a gépjárműadó elvétele egy olyan teher volt számukra, amelyet, úgy gondolom, a mai napig nyögnek, és láthatóan a kormányzat ezt nem kívánja visszaadni. Tehát a 2021-2022-es költségvetésben is a gépjárműadó elvétele megtörtént.

Az látható, hogy míg az általános támogatásnál 173 milliárd forinttal terveztek, ez végül 163 milliárd forintban teljesült, de ha emellé rakjuk azt a szolidaritási hozzájárulást, amelyet az önkormányzatoknak be kellett fizetni, akkor egy 35 százalékos emelkedést tapasztalunk, ugyanis 43 milliárd helyett 58 milliárdot fizettek be az önkormányzatok a közösbe. Nyilvánvalóan ezt hallhattuk már itt, tehát nemcsak a bizottsági ülésen, hanem a plenáris ülésen is mind pénzügyminiszter úrtól, mind pedig államtitkár úrtól is, hogy a szolidaritási hozzájárulás az önkormányzatok megsegítése, a nagyoktól elveszünk, odaadjuk a kicsiknek. Csak éppen a világjárvány idején, akkor, amikor az önkormányzatoknak arra kellett fordítani a legnagyobb figyelmet, hogy a településen élőknek segítsenek, és ehhez központi forrásokat nem

kaptak, így ez a nagymértékű elvonás nagyon negatív irányba befolyásolta az önkormányzatok működését.

A zárszámadási törvényjavaslatban láthattuk, hogy mely települések kaptak kiemelt fejlesztési forrásokat. Természetesen mindig örülünk annak, ha a településeink fejlődnek, mert ezzel az ott élők életminősége is javul, de áttekintve azt a listát és a települési névsort, látható, hogy merre fele húzott a pályázati bírálók keze, mert a kormányközeli települések voltak többségben, akik a koronavírus-járvány ideje alatt is a legnagyobb fejlesztéseket tudhatták maguk mögött. Ebből is látszik az, hogy a pályázati rendszer felülvizsgálatra szorul, így az új nemzeti egységkormány jövő tavasszal a pályázati rendszer felülvizsgálatával fogja kezdeni a gazdaság újjáépítését, mert bizony arra van szükség, azért, hogy a pályázati rendszerekben mindenki egyenlő feltételekkel induljon, és ne az határozza meg egy település vagy adott társadalmi csoport támogatását, hogy éppen kormánypárti vagy ellenzéki.

Szintén a zárszámadási törvényjavaslatból szeretnék kiemelni egyet, amelyet a Jobbik képviselőcsoportja már többször is hangoztatott, hogy a kkv-szektorot kellene támogatni a multinacionális vállalatok helyett. Erre mit tapasztalunk a zárszámadásban? Egyértelműen látszik, hogy a nagyvállalatok támogatása a tervezett 15 milliárd helyett 105 milliárd forintban valósult meg, ennyit kaptak a nagyvállalatok arra, hogy túléljék a járványt. Természetesen tudjuk azt, és nyilvánvalóan fontos a munkahelyteremtés, és a nagyvállalatoknál dolgoznak többen, de a kkv-szektornak lett volna nagy szüksége arra, hogy az ott lévő dolgozókat, a kisebb foglalkoztatotti létszámmal működő munkahelyeket is megőrizzük. Nagyon sok, a koronavírus-járványban érintett szektor és olyan terület szenvedett attól, hogy lakatot kellett tenni az üzletére, mert nem tudták fenntartani, akkor ezt a hétszeres növekedésű összeget én rendkívül túlzónak találom.

Ezzel szemben természetesen meg kell említeni azt is, hogy ne csak a kiadásokról, hanem a bevételekről is beszéljünk, hogy a társaságiadó-bevétel a tervezett 500 milliárd helyett 406 milliárdban teljesült. Természetesen nyilvánvalóan én is tudom, hogy a koronavírus-járvány alatt a cégek nem tudtak termelni, de ha lett volna segítség, és a kkv-szektor tudták volna jobban támogatni, akkor talán a társaságiadó-bevétel is a teljesülésnek nemcsak a 80 százalékát hozta volna, hanem annál magasabbat.

Azt gondolom, nem vagyok egyedül ebben a teremben, amikor azt mondom, hogy nagyon örültünk annak, hogy a kormányzat a hivatásos szervek lakhatási feltételei támogatására szeretett volna egy közel 3 milliárd forintos összeget elkölteni 2020-ban. Én rendkívül szomorúnak látom, hogy mindössze 18 millió forintot költöttek el, tehát gyakorlatilag nem költöttek arra, hogy a hivatásos szervek lakhatási helyzetét javítsák. Azt gondolom, itt is köszönetet kell mondanunk mindenkinek, aki a koronavírus-járvány elleni védekezésben 2020-ban is helytállt, és igenis kellett volna erre még többet költeni, hogy ők is komfortosan érezhessék magukat, és amikor a legnagyobb segítségre van szükség, akkor ők is úgy tudjanak helytállni. Tehát én ezt rendkívül alacsonynak tartom, és ezt meg is kérdezném államtitkár úrtól kérdésként, hogy mi volt annak az oka, hogy a tervezett 3 milliárd helyett gyakorlatilag nulla forintot költöttek erre a tevékenységre.

Különösen azért merül fel bennem ez a kérdés, mert amíg erre nem tudtak elkölteni pénzt, pedig be volt tervezve, és ezt jóváhagytuk, az ürtevékenységgel kapcsolatos feladatokra 2 milliárd helyett 5 milliárd forintot sikerült elkölteni, szintén kiemelve, hogy a koronavírus-járvány ideje alatt. És ami nekünk, ellenzéki képviselőknek mindig az egyik legnagyobb kérdés, a kormányzati kommunikációval kapcsolatos kiadásokat is sikerült megduplázni, és a 23 milliárd helyett - több mint megduplázni - 48 milliárdot költöttek el. Tudjuk és látjuk már, 2020-ban is arra

készültek, hogy mentsek, ami még menthető, és ezt a kormányzati kommunikációban is próbálták alátámasztani plakátkampánnyal és számtalan konzultációval, amit önök mindig sikeresnek értékelték. Én azt gondoltam, hogy a koronavírus-járvány ideje alatt, amikor nemcsak az önkormányzatok, de egyes társadalmi csoportok is nagyon nagy problémát éltek át, és nagyon nehéz napokat éltek át, akkor ennek az összegnek lett volna sokkal, de sokkal jobb helye is.

Még két dolgot szeretnék elmondani, amit szintén államtitkár úrtól szeretnék megkérdezni. Az Eximbank tőkeemelésével kapcsolatosan 7 milliárd forintot terveztek, és ezzel szemben 54 milliárd forint tőkeemelést hajtottak végre. Tehát ez is egy olyan tétel, amelyre, azt gondolom, ellenzéki képviselőként mindenképpen szeretnék választ kapni.

Természetesen mi mással is zárhatnám a felszólalásomat, mint azzal, hogy amikor 25 éves csúcsra ugrott az államadósság a 2020. évben, amikor több mint 7 milliárd forinttal költöttek többet, mint az előirányzat, és összehoztak költségvetési hiányként is több mint 5 milliárd forintot, akkor, azt gondolom, ezt a Jobbik képviselőcsoportja nevében is mondva, a zárszámadási törvényjavaslat elfogadását nem tudjuk megtenni, azt szavazatunkkal nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nézek körbe. *(Nincs jelentkező.)*

Tisztelt Bizottság! A téma jelentőségére való tekintettel eleget teszek annak a kérésnek, amelyet Mesterházy Attila úr kért tőlem, hogy az általa elmondandó véleményt tolmácsoljam önöknek, és ennek megfelelően történik ez most.

Ebben a parlamenti ciklusban nem először fordul elő, hogy a kormány olyan zárszámadást terjesztett be az Országgyűlésnek, amely nyomokban sem hasonlít arra a költségvetési törvényre, amelyet korábban a Ház elfogadott. Pontosan ez a helyzet a 2020. évi zárszámadással kapcsolatban is. A 2019 nyarán elfogadott javaslatban a kormány 4 százalékos gazdasági növekedéssel, 1 százalékos GDP-arányos költségvetési hiánnyal, év végére a GDP-arányos államadósság 67 százalékra mérséklődésével, valamint 2,8 százalékos inflációval tervezett. Ennek megalapozatlanságát az ellenzék számtalan alkalommal hangoztatta. Utóbb kiderült a tények ismeretében, hogy joggal.

A benyújtott javaslatuk alapján a gazdaság nemhogy nőtt volna, de 4,7 százalékkal csökkent. A GDP-arányos költségvetési hiány az eredeti tervet többszörösen meghaladva 8 százalékos lett, év végén 77 százalék fölé ért a magyar államadósság GDP-arányos értéke. Az elmúlt 8 év töretlen adósságcsökkentésének hatása tűnt el egyetlen év alatt. Az éves infláció 3,3 százalékos lett, szintén rosszabbul alakult a vártnál, a forint gyengüléséről nem is beszélve. Egy euróért 26-27 forinttal többet, 351 forintot kellett adni, többet, mint 2019-ben.

Nyilvánvalóan nem azzal van a probléma, hogy egy hirtelen jött válságévben a kormány eltér a korábban elfogadott tervektől, hiszen ezt normálisan is meg lehet tenni, ha a módosításokat egy, az emberek érdekeit szem előtt tartó és őket szolgáló kormány a válság enyhítése, az egészségügy, az oktatás megerősítése és a szociális háló kiterjesztése érdekében teszi. A kormány azonban nem ezt tette. Cserbenhagyták a munkájukat elvesztő embereket, hiszen hiába kezdeményeztük számtalan alkalommal, egyszer sem támogatták az álláskeresői járadék meghosszabbítását 3 hónapról 9 hónapra. Cserbenhagyták a pedagógusokat, akiknek a hivatástudata tartja csak működésben a közoktatást. És nemhogy cserbenhagyták, de egyenesen háborút is indítottak a helyi önkormányzatokkal szemben: elvették tőlük a gépjárműadó rájuk eső részét, ami mintegy 35 milliárdos azonnali megszorítást eredményezett, megemelték a településeket, illetve az önkormányzati cégeket sújtó adókat, mint a szolidaritási adót vagy a közművezeték adóját.

Ki kell emelnünk, hogy 2020-ban a költségvetés, különösen az egyedi kormányzati döntéseknek köszönhetően, jól látható különbséget tett a 2019-es önkormányzati választásokat követően létrejött kormánypárti és ellenzéki vezetésű települések támogatása között. A fejlesztésnél, egyéb beruházásnál addigi ellenzéki vezetésű várost szinte lehetetlen találni a több száz tétel között, ezzel szemben propagandakiadásokból rengeteget lehet találni.

Senki ne mondja, hogy nem volt pénz 100 százalékos táppénzre, a nyugdíjminimum növelésére vagy az online oktatásba kényszerült diákok laptoppal történő ellátására, amikor volt pénz a Mathias Corvinus Collegiumot fenntartó Tihanyi Alapítvány részére 131 milliárd forint készpénzjuttatásra, több mint 85 milliárd kormánypárti közmédiára, 81 milliárd a Budapest-Belgrád vasútvonalra vagy 71,5 milliárd a kormánypárti oligarchák beruházásait finanszírozó Eximbank Zrt.-re. A kormánynak ez mind-mind sokkal fontosabb volt, mint az emberek egészsége, gyermekeink oktatása, az idősek tisztességes nyugellátása, az elesettek támogatása vagy önkormányzataink megsegítése.

Minderre való tekintettel a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot a Magyar Szocialista Párt nem támogatja. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Van-e további hozzászóló. *(Jelzésre:)* Tessék, parancsoljon, Potocskáné képviselő asszony!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hohn Krisztina alelnök asszony megbízásából szeretném ismertetni az LMP képviselőcsoportjának véleményét a 2020. évi zárszámadással kapcsolatban.

A 2020. évi költségvetés a káosz költségvetése volt. Szintet lépett az átláthatatlanság, a követhetlenség és a rögtönzés. Költségvetési kérdésekben is szinte totálisan rendeleti kormányzás valósult meg, azaz az Országgyűlés szerepe minimálisra csökkent, ami legtöbbször utólagosan, sokhónapos késéssel történő rábólintásokat jelent. Egészen elképesztő volt, hogy 2020 tavaszán úgy hoztak létre két új alapot a költségvetésben, hogy nem mondták meg, milyen bevételi és kiadási sorok vannak benne, mit is csoportosítottak át. Az a mód, ahogy a kormány a válságkezelőnek szánt intézkedéseket finanszírozta, átláthatatlan, korrupt volt és az ország valódi értékeivel ellentétes. Ezermilliárdokat költöttek el állítólagos válságkezelő intézkedésekre, a legfontosabb kiadásokra mégsem jutott forrás.

Miközben a járványügyi beszerzéseken kormányközeli vállalkozók nyereszkedtek, százmilliárdok vándoroltak luxusszállodák építésére, a kiprivatizált egyetemek és magánintézmények támogatására, környezetünk rombolására és betonozásra, nem jutott pénz az ápolók és más egészségügyi dolgozók béremelésére, a dupla teherrel küzdő oktatás megerősítésére és béreinek emelésére, a járvány első vonalában küzdő szociális dolgozók béremelésére, a válság közben is gyorsuló klímaválság elleni érdemi intézkedésre, nem jutott pénz rendes bértámogatásra, az álláskeresési járadék meghosszabbítására, a csődbe menő kisvállalkozók megsegítésére.

Ez a költségvetés csődöt mondott a válságkezelésben. Az adósság az egekben, százezernyi munkahely szűnt meg és magyar vállalkozó ment csődbe. Az agyontámogatott multik és az általuk látszólagosan teremtett munkahelyek nem kompenzálják a valós magyar gazdaság leromlását. Ez a költségvetés egyébként már a tervezésekor egy rossz költségvetés volt, ami nem szánt forrást az egyre romló közszolgáltatások megerősítésére, sem a nyakunkon lévő klíma- és ökológiai válság leküzdésére, azaz a jövő felélését tartalmazta sokadik alkalommal. Az orvos- és nővérhiány, a tanárhiány és más intő jelek nem a semmiből jönnek, hanem hosszú évek

alulfinanszírozottságából. A homokhátság kiszáradása és elsivatagosodása sem a semmiből jött, hanem hosszú évek nemtörődömsége és tétlensége okozza. A kormány nem törődik és a költségvetés sem törődik ezekkel a hosszú távú és nehezen kezelhető problémákkal.

Az LMP sem az eredeti költségvetést nem tudta támogatni, sem a válságkezelésben csődöt mondó módosított változatát, sem pedig a zárszámadást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólásra jelentkezik-e valaki? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, akkor szeretném átadni az elnökséget. Kérem alelnök úr segítségét abban, hogy a hozzászólásom idejére az ülést vezesse. Köszönöm.

(Az elnöklést dr. Szűcs Lajos, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: A szót megadom, elnök úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Három gondolatkörben szeretném a véleményemet kifejteni, illetve néhány kérdést is megfogalmazni. Élek azzal a lehetőséggel, hogy mivel az általános vita végén az ön által elmondottakat ott ugyan nem lehetett vitatni, de itt erre most van lehetőség, és az első gondolatkörben ehhez szeretnék néhány mondatot mondani.

Ön ott a vitában azt mondta, hogy „A magyar gazdaságot negatívan érintette a koronavírus-járvány, de nálunk a gazdaság teljesítménye kisebb mértékben esett vissza, mint az Európai Unió átlaga.” Ez egész pontosan így van, csak akkor egyetlen dolog kérdésként felvetődik, hogy mi az oka annak, amit tapasztaltunk, hogy ehhez képest viszont egy rendkívüli kiköltekezés volt a költségvetésben a 2020. évben, ráadásul ennek egy különleges megoldása, hogy 2020 végén, decemberben, amikor már semmilyen hatása nem volt a gazdaságra, az elköltött több mint... *(Nincs mikrofonhang. - Rövid technikai hiba.)* A rendszer átvette az uralmat. *(Dr. Tilki Attila: Ezt már a rendszer sem bírta.)* Az utolsó mondatot megismételve, tehát mi oka volt annak a kiköltekezésnek, aminek már semmi hatása nem volt a magyar gazdaságra vonatkozóan.

Államtitkár úr azt is jelezte, hogy a foglalkoztatottak száma nagyon magas, ugye, 4,6 millió főről beszélünk, de szeretném önt emlékeztetni, hogy az aktív 18-64 év közöttiek száma viszont 6,3 millió ember, és miközben egyidejűleg van jelen Magyarországon a munkanélküliség és a munkaerőhiány, e vonatkozásban azok a gazdasági lépések, amelyeket önök tettek, azok ennek feloldására nem hoztak semmilyen eredményt. Ha megnézem azt, hogy azokon a helyeken - és itt ilyen szempontból talán a legérintettebbeknél -, a községek egyötödében 60 százalék alatti volt a foglalkoztatottság 2019-ben, államtitkár úr, ami azt jelenti, hogy ott súlyos volt a helyzet, és ezekről részletes kimutatások vannak, tehát nemcsak a személyes megközelítesemről szól, hanem ezt kutatások bizonyítják. Tehát, összefoglalva, ezzel azt szerettem volna mondani, hogy az ön által nagyon fontosnak tekintett 4,6 millió fő mellett viszont ott maradnak azok a problémák, amelyek megoldása érdekében nem tettek megfelelő lépéseket.

Államtitkár úr utalt arra, hogy a 2008-as és a mostani válság nem hasonlítható össze. Szeretném azért tisztelettel jelezni államtitkár úrnak, hogy én azt hiszem, nemcsak Magyarországnak - és ezt önök nem ismerik el ugyan -, de a világnak nagyon fontos tapasztalatokat jelentett a 2008-ban bekövetkezett gazdasági válság és annak kezelési módja. Ott az egyik legnagyobb probléma az önök állításával szemben az, hogy

akkor pénzbővítésre nem került sor, Magyarországon semmiképpen, illetve az a megoldás történt, amelyben egyébként az IMF segítségünkre volt, ami Magyarországnak ilyen szempontból jót tett. Viszont most, jelen pillanatban éppen az Európai Unióban meglévő lehetőségek és a Magyar Nemzeti Bank - most fogalmazzunk egyszerűen - mérlegbővítése volt az, ami ezt segítette, és ilyen értelemben ezt a megoldást hozta. Tehát igazságtalannak tartom azt, amikor ön erről megfélekedzik, különösen akkor, amikor arról nem beszél, amit most a mindennapokban meg kell élnünk, hogy mindennek az árát természetesen inflációban és árfolyamban a magyar emberek mindegyike megfizeti. És ha itt az előbb már elhangzott idézetként, akkor igen, ez még sokáig itt lesz velünk, és ennek megfelelően én azt gondolom, hogy ez hozzátartozott az államtitkár úr által elmondottakhoz.

„A válság előtti években úgy meg tudott erősödni a magyar gazdaság, hogy sokkal ütésállóbb volt, mint a mostani koronavírus-járvány alatt.” Tisztelt államtitkár úr, itt én azt a problémát látom, hogy jelentős nézetkülönbség van közöttünk a tekintetben, hogy a megelőző évek kiváló lehetőségeit a magyar kormány, annak gazdaságpolitikája nem tudta kihasználni, nem használta ki, miközben a nemzetközi környezet sokkal jobb volt, pénzbőség volt. Ehhez képest, ha csak a környező országokat nézzük, sokkal komolyabb eredményeket értek el, aminek következtében egyébként Magyarországot kevésbé kellett volna, hogy ilyen módon érje ez a járvány okozta válság. Ráadásul az, amit önök állítanak, hogy a járvány okozott minden bajt, tisztelettel jelzem, hogy már a korábbi hónapokban is, tehát az év első hónapjaiban is, a járvány előtt is jelentős inflációnövekedés volt, és ebből kifolyólag igaz az az állítás, hogy önöket felkészületlenül érte, és nem tettek meg mindent azért, hogy az ország gazdasága e tekintetben jobb állapotban legyen.

Az Európai Unió átlaga 7,5 százalék, mármint a hiány lehetősége, nálunk pedig 2 százalékos volt a visszaesés, mármint gazdasági szempontból. Ha ez így volt, hogy nálunk jóval kisebb a gazdasági visszaesés, akkor miért volt szükség, államtitkár úr, arra, hogy az Európai Unióét meghaladó mértékű költségvetési hiányt állítsanak elő? Miért volt szükség arra, hogy a beruházások ilyen mértéktelen és főként az állami beruházások vonatkozásában mértéktelen beruházásokkal az embereket figyelmen kívül hagyva, az ő helyzetüket nem változtatva, nem segítve tulajdonképpen ezt tették. Tehát a kérdésem az, hogy ezt miért követték el, miért így csinálták.

Összességében véve, én azt gondolom, és ilyen szempontból egy területre koncentrálva, hogy az emberekért nem tettek meg mindent. Például mondom itt egy javaslatot vagy egy felvetést. Miközben önök látják, hogy a foglalkoztatásban jelentős lehetőségek vannak, mint ahogy az adatok bizonyítják, hogy a keleti országrészben jelentős munkanélküliség van, eközben pedig nem segítenek sem a lakhatásban, sem pedig akár a megnövekedett, ma már 500 forint felett lévő benzinár létével, illetve ebben a környezetben nem segítenek abban, hogy a munkaerő közlekedési költségei alacsonyabbak legyenek. Éppen ezért önöknek ebben elmaradásuk van, azonnali segítséget is tudnának biztosítani.

Összességében véve tehát azt kell mondjam, hogy az előirányzatoktól markánsan eltérő növekedési és költségvetési folyamatok, amelyeket azért 2019 után, 2020-ban az ellenzék - mint ahogy itt képviselőtársaimtól is hallották - jelentősen előre jelzett, értelmetlennek is tartották ilyen értelemben a költségvetés korai elfogadását, önök ilyen szempontból ezt figyelmen kívül hagyták. Óriási az eltérés. A hiány 13-szoros lett, amire mondhatjuk azt, hogy megértőek vagyunk, mert a válság keretei között önöknek ilyen szempontból nem maradt más eszközük, nem volt más eszközük, és ilyen módon éltek a finanszírozás lehetőségével, de mivel azt nem megfelelő módon használták fel, ezért már most mondom, hogy maga a zárszámadás ebben a formában nem fogadható el.

Ezt alátámasztja, hogy eközben a költségvetés főösszegein önök nem változtattak, hanem azon belül átcsoportosításokkal éltek, és a legtöbb esetben - hogy erre is egy példát mondjak - azoknál a beruházásoknál a lojális tulajdonosi körrel rendelkező vállalkozásokat részesítették előnyben, és ennek megfelelően azok jártak jól, és megint csak azt mondom, hogy a sokak Magyarországa viszont nem járt jól, és nemhogy nem járt jól, nem segítettek nekik a legnehezebb időszakban. Eközben az infláció fokozatosan felgyorsult, a folyó fizetési mérleg aktívuma az előző évek hatalmas többletéhez, 2017-hez képest jelentősen leromlott, a forint folyamatosan és érezhetően gyengült, és amúgy egyébként az eutranszferekről meg említést sem tesznek, de ez már ilyen értelemben nem újdonság.

A 2020. évi folyamatok vonatkozásában a magyar gazdaság visszaesése, mint ahogy említettem, kisebb volt az európai uniós átlagnál, a régióban pedig gyenge és közepes mértékű volt. A GDP-arányos államháztartási hiány jóval magasabb volt az európai uniós átlagnál, erre már kitértem az előzőekben, hogy azt gondoljuk, önök helytelenül jártak el ez ügyben.

A hiány forrásainak elemzése alapján egyértelmű azonban, hogy nem a bevételekkel volt alapvetően baj, a költségvetés adóbevételi oldalát relatíve kevésbé borította fel a válság, aminek részben az is oka, hogy egyébként önök mindig alultervezik a bevételeket, és ahhoz képest jönnek majd a kiadások, de a három fő adócsoporthoz a vállalkozások befizetései majdnem 95 százalék vagy afölött voltak akár a vállalkozásokat, akár a lakossági befizetéseket, akár pedig az általános forgalmi adót, a fogyasztási adókat nézzük. A nagymértékű hiány érdemi oka a kiadások jelentős növekedése volt, és ebben olyan területekre tévedtek, vagy olyan területeken végeztek ezt, ahol ez indokolatlan volt.

A kormány 2020 áprilisában főként átcsoportosításokkal, átcímkezésekkel egy nyílt végű gazdaságvédelmi alapot hozott létre a költségvetésben. Az alapból fokozatosan több mint 3600 milliárd forintot csoportosítottak át, de ennek a pénznek csak mintegy negyede ment közvetlenül valódi gazdaságvédelemre, a többi nem erről szólt. Elég hamar hozzákezdtek ilyen szempontból a pénzszoráshoz. Az év első félévében 25 milliárd forintot irányítottak át úrkutatásra, 82 milliárdot a Budapest-Belgrád vasútvonalra, további 100 milliárdot stadionra, útfelújításra, múzeumokra, különböző minisztériumi programokra. Júliusban aztán a koronavírus okozta károk enyhítésére egy összegben 300 milliárd forintot vettek ki az alapból többek között a „Magyar falu” programra, a Paks II. Atomerőmű Zrt. tőkeemelésére és a Klebelsberg Központ felújítására, a Nemzeti Művelődési Intézet lakitelki támogatására. Ez hallatlanul fontos volt a gazdasági alap terhére önök szerint.

Közvetlenül a járvánnyal kapcsolatos kiadások jelentős része egyébként a Külügyminisztériumon keresztül zajlott le Sziijártó miniszter úr vezetésével. Annak legnagyobb tétele nagyrészt a fölösleges és túlárzott lélegeztetőgépek több százmilliárd forint értékű beszerzése volt. A kormány az év végén még féktelenebb költségekbe kezdett, a teljes évi 5,5 ezer milliárd forintos hiányból 2300 milliárd forintot, vagyis közel a hiány felét ebben az egy hónapban teljesítették - itt részletezve lehetne ezt felsorolni -, miközben ennek a költségeknek a gazdaságra semmilyen hatása nem volt.

Mindezt tették úgy, és ez ennek a gondolatkörnek a befejezése, hogy olyan kormányrendeletekkel operáltak, amelyek gyakorlatilag, mondjuk úgy, nem mutatják be, hogy pontosan, igazából milyen átcsoportosítást hajtottak végre. Mintegy 15 levélben kértem önöktől ebben tájékoztatást részletesen, egyetlenegy darabra sem kaptam választ, és nem indokolták meg, hogy ezt miért tették, és erről megfellebbeztek. Én azt gondolom, hogy ez teljesen elfogadhatatlan, és a Költségvetési bizottság és a

parlament működésének és felelősségének a teljes figyelmen kívül hagyása a Pénzügyminisztérium részéről. Ez elfogadhatatlan.

Ilyen módon mondhatnám azt is, hogy önök egy árnyékköltségvetést hoztak létre, és annak megfelelően működtek, és gyakorlatilag ott, abban azt kavarnak össze, amit akarnak, miközben hangosan és büszkén, fennen hirdetik, hogy olyan költségvetésük van, amelyen nem kell módosítani. Hát tényleg! Azért nem, mert figyelmen kívül hagyják a parlament döntését, és meghozták azt a szabályt, hogy bármikor korlátlan mértékű átcsoportosításra van lehetőség.

A valóságban tehát a 2020-as költségvetés nem volt alkalmas a koronavírus-járvány miatt kialakult gazdasági és szociális válság leküzdésére, nem teremtett hosszabb távon kiegyensúlyozott fejlődési feltételeket, nem volt képes a várható lökéshullámok enyhítésére, és ilyen módon a szociális béke fenntartására sem volt lehetőség. Így újra csak ki kell jelentenem, ez ebből a szempontból elfogadhatatlan.

Az utolsó gondolatkörben pedig ilyen szempontból láthatóan ez tovább folytatódik, és ezt a folyamatot erősítik fel az ideai történések is, hiszen, ahogy látom, éppen az önök által kiadott tájékoztató alapján ez a folyamat és ez a költségek és ez a hozzáállás, politikai magatartás nem állt meg. Az embereket sújtó üzemanyagadókat semmilyen módon nem kívánják csökkenteni, miközben egyébként csak az első 9 hónapban 30 milliárd forinttal több ebből a költségvetés bevétele. És itt van az a tétel, amit említettem, a munkavállalók munkába járási lehetőségként sem adnak semmilyen kedvezményt, lehetőséget, nem növelik például azt a 9 forintos kilométerpénzt, amit ma is - nem tudom mióta már - így tartanak nyilván.

Azt kell mondjam, folytatódik az is, hogy a családok támogatására szánt összegek tekintetében - és megint csak mondom, a Pénzügyminisztérium anyagából idézem - egyébként csökkenés van. Tehát miközben nagyon büszkék arra, hogy a gazdaság egyes területeit, beruházásait miképpen finanszírozzák, akár a családi pótlék, akár az anyasági támogatás stb., sorolhatnánk, erre ma kevesebbet költ a költségvetés, miközben az államadósság ez alatt az időszak alatt 3375 milliárd forinttal lett több.

Államtitkár úr, ez az oka annak, hogy ebben a formában ez a zárszámadás sem, mint korábban a költségvetés sem volt elfogadható. Ilyen szempontból bízom abban, hogy legalább időnként a megkeresésekre akár szóban, akár írásban, ha ez megtörténik, akkor válaszokat fogunk kapni. Köszönöm szépen, várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Megkérdezem a tisztelt bizottságot, hogy van-e még bárkinek kérdése, észrevétele. *(Dr. Tilki Attila: Igen, nekem lenne.)* Tilki Attila!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Egy rövid gondolatot szeretnék ellenzéki képviselőtársaim figyelmébe ajánlani. Ronald Reagan mondta: „Nem arról van szó, hogy a liberálisok tudatlanok, arról van szó, hogy sok mindent tudnak, ami nem úgy van.” Ajánlom ezt az idézetet az önök figyelmébe.

Az önkormányzatokkal kapcsolatban. Többen vagyunk itt, akik voltunk polgármesterek a szocialista időszak alatt, mi emlékszünk arra, hogyan adósították el az önkormányzatokat, hogyan kellett 2010-ben konszolidálni.

A pályázat jobb- vagy baloldali irányú elosztásával kapcsolatban. Az önök elnöke volt államtitkár, amikor egyetlenegyszer mentem oda 2006-2010 között szívességet kérni - egy baloldaltól nagyon nehezemre esett -, hogy nyerjen egy pályázat. Persze természetesen megígérte az akkori államtitkár úr, most elnök úr, és ugyanazzal a lendülettel húzta ki a pályázatot.

A válsággal kapcsolatban meg arra is visszaemlékszünk azért, elnök úr, amikor az önök nagyszerű elnöke fölállt, és azt mondta, hogy minket az a 2008-as válság

nem érint, erős ország vagyunk, minket el fog kerülni, egy hétfői parlamenti ülésen, de a jegyzőkönyv kedvéért el kellett mondani.

Én azért nem jelentkeztem korábban, mert vártam, hogy a P, PM vagy Párbeszéd Magyarországért véleményét is valaki tolmácsolni fogja, de nem gondoltam volna, ilyen kirekesztők, hogy az ő véleményüket nem olvasták föl, pedig biztos, ott is egy Tordai úr valószínűleg hasonló stílusú véleményt fogalmazott volna meg. Köszönöm szépen. Reagant olvassák!

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Mielőtt megadom a szót államtitkár úrnak, Boldog úr kért még szót. Tessék! *(Dr. Tilki Attila távozik az ülésteremből.)*

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Elnök úr, én csak azt szeretném megjegyezni, hogy azon „Magyar falu” program, amelyik ön szerint nem támogatta a gazdaságot, az érdekes módon nagyon jól támogatja a falvakban élőket. Én nem gondolom, hogy ezt a „Magyar falu” programot bántani kellene. Az én körzetemben, függetlenül attól, hogy kormánypárti vagy nem kormánypárti a település, minden település több tízmillió forintot nyert, és nagyon-nagyon jól gazdagítja ezeket a településeket.

Ne haragudjon meg, de azt mondani, hogy mondjuk, egy beruházásra adott összeg nem segíti a magyar gazdaságot, nem segíti a magyar gazdaság előrejutását, ez ostobaság. Minden egyes fillér, amit beruházásra a kormány befektet, és azon vállalkozások dolgoznak, emberek dolgoznak, az segíti azoknak az embereknek az életét, akik azon dolgoznak, és segíti azon vállalkozásokat is, teljesen mindegy, hogy az a vállalkozás éppen hova tartozik, vagy éppen milyen, van politikai szimpátiája vagy nincs ennek a vállalkozásnak. Az a lényeg, hogy több tízezer embernek tudnak munkát adni ezeken a beruházásokon, ezeknek az embereknek a napi megélhetését segítik ezzel. Tehát a kormány azokkal a beruházásokkal, amiket ön emlegetett, például a Budapest-Belgrád vasútvonal vagy a „Magyar falu” program és más beruházások, igenis magyar embereknek segített, és igenis a magyar gazdaság felzárkózását, a magyar gazdaság jobb működését segítette. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Megadom a szót elnök úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Menjünk visszafelé, mert alelnök úrnak szívesen mondom, hogy ostorpattogtatással is el tudom mondani, mi a véleményem, de ehelyett most inkább azokkal a szavakkal mondom, ami talán érthetővé válik.

Azzal, hogy a stadionépítést fókuszba helyezték, nemcsak akkor, amikor az állami költségvetésből finanszírozták, hanem egyébként a Gazdaságvédelmi Alapból - ahogy önök hívták -, és abból önök másra költöttek, ahelyett, hogy valóban a munkavállalókat és a gazdaság túlélési lehetőségeit javították volna, például azzal, hogy 3 hónapról 9 hónapra bővítsék azoknak a lehetőségét, akik a munkájukat elveszítették, és ezt még messze sorolhatnánk, ez össze nem vethető azzal, és a „Magyar falu” programot én nem kárhoztatom, csak azt gondolom, hogy a magyar kormány rosszul járt el, amikor azt a döntést hozta, hogy a munkavállalók lehetőségei elöl elvette, és nem innen kellett volna elkölteni. Ez egy másfajta szemléletet jelent, és mondhatnám, hogy régen olvasom már azt, amit önök mondanak, de ilyen értelemben én nem értek egyet önnel ebben.

Ráadásul az, amit önök csinálnak, az valóban, ahogy itt képviselőtársam jelezte is, ez egy olyan extenzív fejlődés, hogy ha tulajdonképpen a Paksi Atomerőmű

megépítéséhez szükséges 3 darab gödröt megépítenek, és azt mind telebetonozzák, akkor abból lesz önnek GDP-je, de egyébként a kis faluban nem lesz kenyere annak, akinek erre szüksége van. Ez a különbség a kettőnk megközelítése között.

Alelnök úr most elmenekült innét, mert lehet, hogy tart attól, hogy válaszolok. Tisztelettel jelzem, én semmilyen pályázatot nem húztam ki, nem is írtam be, erre nem is volt lehetőségem, tehát kérem, ne állítson ilyeneket.

Ami talán ennél fontosabb, az az önkormányzatokra vonatkozik. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Az önkormányzatoknál most itt kiragadok egy csoportot. 24 olyan önkormányzat volt a megyei és megyei jogú városi jogú önkormányzatoknál, ahol gyakorlatilag az akkori időszak kormányzása alatt önök a hitelfelvételt olyan nyakló nélkül csinálták, hogy az önkormányzatokat eladósították. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy Orbán Viktor akkor ellenzéki vezetőként Kaposváron, egy rendezvényen elismerten biztatta az egyébként hozzá lojális önkormányzatokat - az előbb említetteket -, arra biztatta, hogy minél magasabb arányú költség legyen, minél magasabb arányú devizahitelt vegyenek fel, és mivel majd a választások után nekik módjuk lesz rá, akkor majd ezt visszafizetik.

Ráadásul - ezt egyébként vizsgálat is megállapította - csak ebben a 24 esetben, amiről én beszélek, egyetlenegy olyan közvetítő működött közre a hitelfelvételnél, akinek ezek az önkormányzatok ezért a közreműködésért 12 százalékos jutalékot fizettek ki, és ebben a körben az Állami Számvevőszék elnöke, mint a Békés Megyei Önkormányzat akkori elnöke ugyanúgy részt vett. Tisztelt alelnök úr, önök voltak azok, akik messze eladósították az önkormányzatokat, majd egyébként nem is volt más lehetőségük, mint konszolidálni, merthogy ez volt a megfejtésük és az ígéretük.

Az, hogy önök rendre figyelmen kívül hagyják azt, hogy...

ELNÖK: Elnök úr, ez a tavalyi évi költségvetés zárszámadása, csak szeretném figyelmeztetni.

VARJU LÁSZLÓ (DK), a bizottság elnöke: Én nagyon örülök, hogy közbeszól, alelnök úr, csak mindenesetre az alelnökének is legyen szíves megmondani, hogy erről van szó, és akkor nekem sem kell reagálni erre a történetre.

Tehát a világválság időszakában önök ezt figyelmen kívül hagyják, magát azt a helyzetet, és ilyen értelemben annak hatását Magyarországra vonatkozóan nem akceptálják, de ez az önök szíve joga, ettől én még pontosan tudom azt, hogy mit tettek és mi történt akkor, abban az időszakban, amikor a magyar kormány ezzel foglalkozott. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Boldog úr! De másodszor adom meg a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Csak egyetlen mondat, elnök úr. Filozófiai különbség van köztünk: mi segély helyett munkát biztosítunk, és a munkából tisztességes megélhetést, az a helyzet, hogy önök meg segélyt akarnak biztosítani. Nem értünk ebben egyet, nem is fogunk sosem egyetérteni. Tudja, a halásznak nem halat kell adni, hanem hálót, és akkor sokkal jobban fog boldogulni. Lehetőséget kell biztosítani az embereknek, hogy ne segélyből éljenek. Ezt biztosították az eddigi költségvetések az elmúlt 11 esztendőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Nincs jelentkező.)* Több jelentkezőt nem látok, ezért államtitkár úrnak adom meg a szót.

Banai Péter Benő válaszai

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót. A hozzászólások, vélemények döntően az általános vitában elhangzottakat ismertették, engedjék meg, hogy ugyan most részletes vita van, de mégis ezekre reagáljak.

Köszönöm szépen Szűcs Lajos alelnök úrnak a számszaki ismertetést, amit a zárszámadás kapcsán elmondott és a köszönet szavait is.

Bósz Anett képviselő asszony hozzászólása első pontjában hibának tekintette, hogy a 2020. évi költségvetésjavaslatról az Országgyűlés a zárszámadás elfogadása előtt döntött volna. Engedjék meg, hogy azért hadd vitatkozzak. Ha a 2020-as költségvetés 2019. december 31-én lett volna elfogadva, nem tudom, mennyivel lettünk volna közelebb a válság kezeléséhez. Én sem a 2020-as költségvetési vitában, sem az azt követő időszakban, 2020. január 1. előtt nem hallottam egyik ellenzéki oldalról sem, hogy olyan válság közeleg, amire a költségvetés nincs felkészülve. Tehát ilyen szempontból én nem látok semmilyen összefüggést a 2020-as költségvetés elfogadása és végrehajtásának körülményei között.

Azt ugyanakkor el tudom mondani, hogy az előretervezhetőség mellett a 2020-as költségvetés az előre nem látott folyamatokra is figyelt. A filozófiánk tehát az volt, hogy legyen már a tavaszi ülés végén, 2019 júniusában egy olyan költségvetés, amely alapján minden család és vállalkozás látja, hogy milyen adófeltételekkel számolhat, milyen programokat kíván a kormányzat finanszírozni, és mellette legyen tartalék, amely az előre nem látott körülményeket tudja finanszírozni. Arra is emlékeztetnék, hogy ez a tartalék 2010 óta a legnagyobb volt, a GDP 1 százaléka, és arra is emlékeztetnék, hogy ellenzéki padosorokból olyan indítványok érkeztek, melyeket, ha az Országgyűlés elfogadott volna, akkor 0, azaz nulla lett volna a tartalékok összege. Ezek voltak azok a tartalékok, amelyeket a válság kezelésére első lépésként fel tudtunk használni. Emlékeztetnék, hogy volt egy 378 milliárd forintos Országvédelmi Alap, amely érintetlenül állt rendelkezésre, amikor beütött a válság, ezt egészségügyi védekezésre teljes egészében fel tudtuk használni.

Ami a hiány és az államadósság növekedését illeti, képviselő asszonynak tényszerűen igaza van. Pont azért, mert senki nem számolt azzal, hogy ilyen válság fog következni, 4 százalékos gazdasági növekedéssel, 1 százalékos GDP-arányos hiánnyal kalkuláltunk. Ehhez képest 8 százalék lett a tavalyi államháztartás hiánya, és 80,1 százalék az adósságráta. Kérdezem, hogy miért. Pont azért, mert ha képviselő asszony Adam Smith-t említette, akkor említhetnénk Keynest is, hiszen Keynes óta tudjuk, hogy a legjobb lehetőség egy válság negatív hatásainak a kivédésére, ha a piaci megrendelések hiányában az állam ad forrást a vállalkozásoknak pluszkiadásokkal, pluszmunkával, akár pluszberuházások finanszírozásával, illetőleg adócsökkentésekkel.

Nemcsak az Adam Smith-i laissez faire vagy szabad kéz elméletet kell emlegetni, hanem azt is, vagy ha úgy tetszik, azt a Keynes-i gazdaságpolitikát is, amely a vállalkozások életben tartására fókuszál, egyben a családok és a lakosok életben tartását is, a családok jövedelmi helyzetének a lehetőségekhez mért stabilitását is célozta. Ezt tette a kormányzat. Tehát a nagyobb hiány egyrésztől azt is eredményezte, hogy nálunk a gazdaság visszaesése kisebb volt, mint az Unió átlagában. Ha nem lettek volna ilyen jellegű beruházások, ha úgy tetszik, kisebb lett volna a hiány, sokkal mélyebb lett volna a gazdaság visszaesése, és mellette a családok a jövedelmi helyzetüket nemzetgazdasági szinten nem tudták volna megőrizni.

Azért mondom ezt, mert természetesen egy olyan egészségügyi problémából kialakult gazdasági visszaesésnek, ami a tavalyi évben az egész világgazdaságra, az

Európai Unióra és így Magyarországra is igaz volt, természetesen voltak a családokra vonatkozóan is erős negatív hatásai. Különböző családoknak sokkal nehezebbé vált a megélhetés, mint korábban, de mégis a nemzetgazdaság egészét tekintve, a családok, a lakosság egészét tekintve azért azt látjuk, hogy a foglalkoztatottak magas szintjét meg tudtuk őrizni, és azt láttuk, hogy az átlagbérek nemzetgazdasági szinten 9 százalékot meghaladó mértékben növekedtek. Tehát az állításom az, hogy ezzel a költségvetési politikával, ismétlem, a realgazdaságnak is tudtunk segíteni és az egyes családoknak is tudtunk segíteni.

Vitatkozom Bósz Anett képviselő asszonnyal a tekintetben, hogy nem, vagy késve érkezett a segítség. Emlékezhetünk, hogy európai szinten az elsők között hirdetett meg válságkezelő intézkedéseket a kormányzat, és emlékezhetünk arra is, hogy a kormányzati és jegybanki intézkedések együttesen a GDP közel 30 százalékát tették ki.

Ami az intézkedések finanszírozását illeti, a közös teherviselést illeti, képviselő asszony is, majd később több hozzászóló az önkormányzatok teherviselését túlságosan nagyra tartotta. Először is szeretném elmondani, hogy a többször említett gépjárműadó-átcsoportosítás nominálisan 36 milliárd forintot tett ki. Ez az összeg a válság miatti járvány elleni védekezési kiadásokat finanszírozta. Itt nagyságrendjében egy 1000 milliárd forintos egészségügyi kiadásról beszélünk, ami a Járvány Elleni Védekezési Alapból teljesült egészségügyi és járványügyi helyzettől összefüggő kiadásokra. Tehát érdemes azért az átirányított 36 milliárd forintot ehhez viszonyítani; egyszer.

Érdemes az átirányított bevételt az önkormányzatok költségvetésének teljes főösszegéhez viszonyítani, hisz az eredeti, tervezett összeghez képest ez 1 százalék volt. *(Potocskáné Kőrösi Anita ingatja a fejét.)* Látom, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony ezzel nem ért egyet. Majd folytatom még a sort, de ez tényszerű, hogy a tervezett összegnek ez az 1 százaléka volt. Az 1000 milliárdos Járvány Elleni Védekezési Alap kiadása pedig arányaiban messze nagyobb a központi költségvetés kiadási főösszegét tekintve, és nem beszélünk arról, hogy a gazdaság védelmére mennyi pénzt költött a kormányzat. Szűcs Lajos alelnök úr mondta, hogy 4000 milliárd forint fölötti volt a kiadás.

Mindenkinek terhet kellett vállalni. Köszönet ezért a teherviselőknek, a pártoknak, akik a párttámogatások jelentős részéről lemondtak, köszönet az önkormányzatoknak, akik részt vettek a védekezésben, és köszönet mindenkinek, aki a közös teherviselésben részt vállalt. Szerintem nem az a kérdés, hogy célszerű volt-e ebben a teherviselésben részt venni, hanem az a kérdés, hogy ez arányos volt-e vagy sem, az a kérdés, hogy ezt az adott szektor elbírt-e, elviselte-e vagy sem.

Az arányokról lehet, hogy még hosszan vitatkozhatnánk, de engedjék meg, hogy az önkormányzatok saját beszámolóiból idézzem az önkormányzatok anyagi helyzetét. A 2019. év végén a kereskedelmi banki számlán lévő összeg az önkormányzatok egészénél 828,1 milliárd forint, 2020. év végén 887,8 milliárd forint. Tehát biztos, hogy az önkormányzatokra negatívan hatott ez a válság, mint mindenkire, biztos, hogy nekik is áldozatot kellett vállalni, és a gépjárműadó átcsoportosításán túl természetesen a tervezetthez képest kevesebb iparüzésiadó-bevételük volt, idegenforgalmiadó-bevételük volt. A kérdés az, hogy az önkormányzati rendszer volt-e abban a helyzetben, hogy ezeket a terheket elviselje, és az önkormányzatok saját beszámolója alapján igen. Nem azt mondom, hogy egyes önkormányzatoknak nem volt nehéz helyzete, mindenkinek alkalmazkodni kellett, de ismétlem, az önkormányzatok saját beszámolója alapján az önkormányzati rendszer a pénzügyi stabilitását megőrizte.

Ezzel már Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony felvetéseire is reagálok. Engedje meg, képviselő asszony, hogy arra emlékeztessen mindenkit, hogy a

zárszámadási kötetekben nemcsak az eredeti előirányzat szerepel. Találomra, ha kinyitjuk bármelyik kötetet (*Kinyitja a zárszámadási kötetek legfelső kötetét és felmutatja.*), nálam épp a Belügyminisztériumnál nyílt ki az első kötet, ha megnézi, akkor az egyes előirányzatoknál a 2019. évi teljesítési adat is szerepel, a 2020. évi eredeti előirányzat és az is, hogy milyen módosítások történtek az adott előirányzathoz országgyűlési hatáskörben, kormányhatáskörben, fejezeti hatáskörben, és mennyi a teljesítési adat. Tehát a korábbi évekhez hasonlóan igyekeztünk bemutatni azt, hogy hogyan alakult a tervekhez képest a költségvetési előirányzatok végrehajtása.

A kkv-kra vonatkozóan már említettem, hogy közel 30 százalékot tett ki az az intézkedéssorozat, amelyet a kormányzat és a jegybank elfogadott. Ezen belül, ha már a jegybankot említem, akkor a hitelmoratóriumra hadd hívjam fel a figyelmet, amely a kkv-knak egy nagyon jelentős segítséget adott - másoknak is -, de talán a likviditás szempontjából a kkv-knál kiemelt jelentősége volt. Ha ezt említem, akkor az Eximbank tőkeemelésének az okát is láthatjuk. Az Eximbank, a Magyar Fejlesztési Bank és más állami szereplők jelentős hitelprogramokat indítottak, ezek egy része csak a kkv-knak volt elérhető. Az Eximbank is ezen bankok között volt. Hogyan tud pluszforrást kihelyezni egy bank? Ha van fedezete, a fedezethez pedig saját tőke kell. Tehát az Eximbank tőkeemelésének az oka az Eximbank által indított programok finanszírozása volt.

Képviselő asszony mondta, hogy a társasági adó bevétele 80 százalékban teljesült. Én ezt egy kifejezetten jó számnak tartom, hiszen ez azt mutatja, hogy azért a vállalkozások egy jelentős részének mégiscsak volt nyeresége; ugye, társasági nyereségadót csak nyereség után lehet fizetni. Ha majd a későbbiekben elhangzik, összevetjük a különböző válságokat, hiszen Varju László elnök úr kiemelte a 2009-es visszaesést, azért látni kell, hogy ez a mostani válság világgazdasági szinten súlyosabb volt, mint a 2009-es. 2009-ben a világgazdasági szintű visszaesés 1,7 százalék volt, most 3,6 százalék. Míg 2009-ben a magyar gazdaság teljesítménye nagyobb mértékben esett vissza, mint az európai uniós átlag, most ez pont fordított volt, hál' istennek kisebb volt a magyar gazdaság visszaesése.

Ami az úripart illeti, a válság pont arra is rávilágított, hogy különböző ágazatok eltérően reagáltak erre a helyzetre. Tipikusan az élelmiszeripar, a gyógyszeripar vagy az online szolgáltatások azon területek közé tartoznak, amelyek válságállóbbak, és egy rendkívül perspektivikus terület az úripar, ahol magyar cégek fölemelésén dolgozunk. Tehát kérem képviselő asszonyt, hogy az úripart ne egy nagyon elvont területnek tekintse, hanem egy olyan területnek, ahol magyar cégek is dolgoznak, ahol magyar cégeknek is lehet pluszfinanszírozással a tevékenységüket felfuttatni.

Ami a kommunikációs kiadásokat illeti. Szerintem kulcsfontosságú volt, hogy a járványügyi helyzetben a kormányzat minden lehetséges csatornán a védekezést szolgáló intézkedésekről, akár a maszkhasználatról, akár az oltás fontosságáról tájékoztatást adjon. Itt azért tényszerűen hadd mondjam el, hogy különböző csatornákról az oltás tekintetében különböző információk hangzottak el, voltak olyan vélemények, amelyek a keleti vakcinák ellen hangoltak. Ma már tudjuk, és nem hazai, magyar vélemény, hanem nemzetközi vélemény, hogy azok a korábban támadott keleti vakcinák is hatásosak a vírus ellen, amelyekkel az átoltottságot európai szinten kellő gyorsasággal és nagyobb gyorsasággal tudtuk felfuttatni. Tehát ezek a keleti vakcinák is hasznosak voltak. A kommunikációt tehát én azon a szemüvegen keresztül nézem, hogy a vírushelyzet miatt a szükséges információkat a lehető legtöbb csatornán el tudtuk-e juttatni a családokhoz, a magánszemélyekhez vagy sem.

Az adósságemelkedésnél pedig azt hadd említsem meg - képviselő asszony valahogy úgy fogalmazott, hogy huszonéve nem látott adósságráta van -, ha megnézzük az Eurostat számait, akkor azért nem ugyanezt fogjuk látni. 2010-ben, az új kormány

fölállásakor magas sáv volt az adósságráta, de ha év végi adósságrátákat néz, akkor az elmúlt időszakban a legmagasabb érték 2011-ben volt, és 2011 után csökkent az adósságráta. Itt azért arra is felhívom a figyelmet a 2020. év adósságcsökkenése tekintetében, hogy szerintem azért az nem véletlen, hogy 2002-2010 között egyetlen év sem volt, amikor a magyar GDP-arányos adósságráta ne növekedett volna, és 2011-2019 végéig egyetlen év sem volt, amikor a magyar adósságráta ne csökkent volna.

Ezzel át is térek Mesterházy Attila képviselő úr hozzászólásaira, amit ugyan nem személyesen mondott el, de mégis elhangzott az ülésen. Először is a csodálkozásomnak adok hangot, hiszen az elhangzottakban az szerepelt, hogy a 2020-as költségvetés megalapozatlanságáról a parlamentben már vita volt, hiba volt elfogadni a költségvetést, hiszen az ellenzék mondta, hogy megalapozatlan a költségvetés. Én végigkísértem, és személyesen is részt vettem a 2020-as költségvetés vitájában, én egyetlen ellenzéki hozzászólásra nem emlékszem, amely arról szólt volna, hogy koronavírus-válság jön, gazdasági visszaesés jön, nem jó az a költségvetés, amelyik 4 százalékos gazdasági növekedéssel kalkulál. Azt is meg szeretném említeni, hogy azért az előző évek zárszámadásából jellemzően azt láttuk, hogy a kormány által tervezett makrogazdasági prognózisnál is jobban alakultak a növekedési számok. Tehát ismétlem, én nem gondolom, hogy a 2020-as költségvetés elfogadásakor az akkori ismeretek szerint a költségvetés megalapozatlan lett volna.

Természetesen ettől a költségvetéstől érdemben el kellett térni. A képviselő úr által írottak valahogy úgy szóltak, hogy az eltérés nem az emberek érdekében történt, a kormány cserbenhagyta a lakosokat, az oktatást külön említette. Hát, azért sem értem ezt a helyzetet, mert Varju elnök úr is fölidézte a 2009-es válságot, emlékezhettünk arra az időszakra, amikor mondjuk, a közsférában foglalkoztatottak 13. havi bérét elvették, emlékezhettünk arra az időszakra, amikor a 13. havi nyugdíjat vették el, adóemelések voltak és kiadáscsökkentések. Nem tudom értelmezni Mesterházy képviselő úrnak azt az állítását, hogy cserbenhagytuk az embereket. Az oktatásnál anno a 13. havi fizetés elvétele történt meg, most 10 százalék emelés, az egészségügynél ugyanez: az ápolóknak két ütemben került sor a béremelésre, január 1-jétől 14 százalékkal, ha jól emlékszem, és novemberben meg 20 százalék, plusz volt egy egyszeri 500 ezer forintos juttatás.

Abban valóban filozófiai vita van közöttünk, hogy egy vírus okozta válsághelyzetben a munkanélkülieket kell segíteni, vagy arra kell fókuszálni, hogy minél kevesebben legyenek munkanélküliek. Itt Boldog István alelnök úr elmondta azt a filozófiai különbséget, amely a kormányzat és az ellenzék között van. Én csak azt tudom elmondani, hogy ha európai példákat nézünk, akkor ezzel a gazdaságpolitikával most azt tudjuk elmondani, hogy a 2021. első félévi adatok alapján Magyarország azon 10 ország között van, amelynek a gazdasági teljesítménye már meghaladta a válság előtti szintet, s azt tudjuk elmondani, hogy a foglalkoztatottak szintje, és ezáltal a munkanélküliség európai mértékben a legjobbak között van, akármelyik mutatót nézzük. Ez mégiscsak azt mondatja velem, hogy az a gazdaságfilozófia, amely a foglalkoztatásra fókuszál, azért az makrogazdasági szinten is sikeres és az egyének szintjén is sikeres, hiszen látjuk, hogy a bérek hogyan emelkedtek.

Hohn Krisztina képviselő asszony valahogy úgy fogalmazott, hogy káosz volt a költségvetés, az Országgyűlésnek nem volt szerepe. Először megint emlékeztetnék arra, hogy a különleges jogrend adta felhatalmazással élve a kormányzat azonnal intézkedett a költségvetési tartalékok felhasználása tekintetében. Tehát, amikor az Országgyűlés által elfogadott költségvetéstől eltérés volt, akkor az első körben az egészségügyi védekezést szolgálta, a már említett Országvédelmi Alap és az egyéb tartalékok lettek fölhasználhatóak a járvány elleni védekezés céljára. Ismétlem, ha

olyan költségvetés lett volna elfogadva, amelyben nincs tartalék, akkor ezzel az intézkedéssel nem tudtunk volna élni.

Viszont a Szűcs Lajos képviselő úr, alelnök úr által elmondott új költségvetési szerkezetet az Országgyűlés jóváhagyta, az Országgyűlés részére bemutatta a kormányzat, hogy milyen alapok jöttek létre, milyen forrásokkal gazdálkodnak ezek az alapok. Azzal a megállapítással viszont nem tudok egyetérteni, hogy nem látszódott volna, hogy honnan volt forrás ezekben az alapokban. Már az a rendelet, amelyik a költségvetési törvénytől eltérést tett lehetővé, tartalmazta, nyilvános rendelet tartalmazta, hogy az alapok milyen forrásokból kerültek finanszírozásra. Talán a korábbiakkal megcáfoltam képviselő asszony azon állítását, hogy egészségügyi béremelésre ne maradt volna pénz, és hogy a költségvetés csődöt mondott a válságkezelésben. Hát, nem tudom, kérem képviselő asszonyt, hogy ellenőrizze az Eurostat számsorait.

Varju László elnök úr pontosan idézte, hogy hál' istennek most a 2009-es válsággal ellentétben a magyar gazdaság kisebb mértékben esett vissza, mint az európai uniós átlag, de elnök úr úgy fogalmazott, hogy vajon akkor miért volt szükség pénzköltésre. Pont ezért. Ok-okozati összefüggés van a költségvetési hiány mértéke és a gazdaság teljesítménye között. Meggyőződésem, hogy ha nem történtek volna adócsökkentések, nem lettek volna pluszkiadások, akkor sokkal mélyebb lett volna a gazdaság visszaesése. Mindnyájan tudjuk, hogy Magyarország egy nyitott gazdaság, sokkal kitettebb a külső folyamatoknak, mint egy nagyobb belső piaccal rendelkező ország.

Ami az év végi kiadásokat illeti, arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy nagyon jelentős beruházási jellegű támogatások kerültek kifizetésre. Maga a költségvetés végrehajtása is egyébként olyan, hogy jellemzően év végén nagyobbak a kiadások, hiszen ha van egy pályázat, és van annak a pályázatnak elbírálása, akkor a kifizetések sokszor az év végére tolódnak. Ezek számos alkalommal, vagy jellemzően olyan beruházási jellegű kifizetések, amelyek termőre a következő években fordulnak, hiszen a beruházások később valósulnak meg.

Abban, hogy a 2021. első félévi kedvező adatok alapján már a magyar gazdaság teljesítményének a válság előtti szintet meghaladó értékét látjuk, szerepe van a 2021-ben megvalósuló beruházásoknak, amikhez támogatást a költségvetés jellemzően vagy számos alkalommal 2020 végén biztosított. Tehát arra hívom föl elnök úr és a bizottság figyelmét is, hogy azok a források, amelyek év végén kerültek kifizetésre, való igaz, hogy jellemzően nem a 2020. évi teljesítményben, hanem a 2021-es és a későbbi évek teljesítményében csapódnak le.

Munkanélküliség, a községekben nagy a munkanélküliség. Én azt tudom állítani, hogy véleményem szerint, aki dolgozni akar, az ma Magyarországon dolgozni tud. A kistelepüléseken, való igaz, hogy nehezebb a munkavállalás. Éppen ezért vannak olyan, a vállalkozások számára indított programok, amelyek kifejezetten csak a kistelepüléseken érhetőek el, ezért vannak olyan kormányzati programok - mondjuk a „Magyar falu” program keretében -, amelyek élhetőséget és ezáltal az ott dolgozó vállalkozások felfutását is szolgálják, de ha más nem, a közmunkaprogram minden területen elérhető, és természetesen vannak szociális felzárkózást célzó programok is kifejezetten az úgynevezett felzárkózó települések számára.

Egyetértek elnök úrral abban, hogy fontos tapasztalat volt a 2009-es válság. Azt gondolom, hogy döntően más volt a makrogazdasági helyzet most, mint volt a 2009-es válság előtt. Talán az általános vitában is felidéztem néhány számsort a magyar gazdaság teljesítményéből. A 2009-es válság előtt 1 százalékos volt a magyar gazdaság növekedése, most 4,6 százalék, a foglalkoztatottak száma körülbelül 800 ezer fővel volt magasabb, a külső finanszírozási képességünk a 2009-es válság előtt negatív volt, most

pozitív volt, tehát más volt az alaphelyzet, és teljesen mások voltak az intézkedések. Én azt gondolom, hogy igen, lehetett tanulni a 2009-es válságot kiváltó hazai folyamatokból és a válságkezelő intézkedésekből is.

Infláció. Kétségtelen, hogy a gyorsabb nyitásnak Magyarországon is és egyébként a nyitásnak úgy általában a világgazdaságban van egy inflációs hatása. Ez nem magyar specialitás, hanem az egész világban jelentősebb inflációs folyamatokat látunk. Én azt látom, hogy ez ellen a jegybank határozott eszközökkel lép fel, és a jegybank mandátuma az, hogy figyeljen az infláció alakulására. Bízom abban, hogy a 3 százalékos plusz/mínusz 1 százalékpontos toleranciasávba belátható időn belül vissza fog térni a magyar infláció.

A beruházásokról volt szó. A beruházásokra mi úgy tekintünk, mint ami munkahelyet biztosít. Arra is felhívom a figyelmet, hogy a beruházásokra fókuszáló gazdaságpolitika azért azt érte el, hogy európai viszonylathoz képest a fogyasztás jóval kisebb mértékben esett vissza. Ha megnézi elnök úr azokat az országokat, ahol mondjuk, a munkanélküli ellátás összegét vagy az időtartamát húzták föl, látni fogja a statisztikákat, hogy a háztartások fogyasztása mégis jelentősen visszaesett, mert sokan elveszítették a munkájukat. Ezzel szemben nálunk, ismétlem, nemzetközi összehasonlításban igen magas szinten tudtuk megőrizni a foglalkoztatási szintet, és igen, ez döntően a beruházásoknak köszönhető.

A gazdaságvédelmi és gazdaság-újraindítási programok között szerepel az otthon felújítási támogatás. Én nem teljesen értem, őszintén szólva, hogy elnök úr miért fogalmaz úgy, hogy a lakhatásban a kormányzat nem segít. Otthonfelújítási program is indult 3 milliárd forintot vissza nem térítendő kormányzati támogatási összeggel, és értelemszerűen új otthonok építéséhez is vannak intézkedések. Pont a válság alatt került visszavezetésre az 5 százalékos, új építésű lakásokra vonatkozó áfatétel.

Ami pedig a bevételeket illeti, elnök úr úgy fogalmazott, hogy a bevételek jól jöttek. Valóban így van. A nagyobb hiány nagy része a kiadási oldalon a járvány elleni védekezési kiadásoknál, illetőleg a beruházási jellegű támogatásoknál jelentkezett. Általában alultervezzük a bevételeket, elnök úr úgy fogalmaz. Nem. Ezzel hadd vitatkozzak! Az előző zárszámadásokat, ha megnézzük, akkor jellemzően a gazdaság növekedése még kedvezőbb volt, mint amivel számoltunk, és ez a költségvetésben több bevételt eredményezett.

Elnök úr szavát tette a költségvetési átcsoportosításokat. Először is azt hadd hangsúlyozzam, hogy a tavalyi rendkívüli jogrend ideje alapján is, az idei évben is a rendkívüli jogrend alatt az összes valamely célt szolgáló forrásbiztosításra nyilvános határozatokkal került sor. Tehát azok az intézkedések, amelyeket elnök úr megkérdezett, a nyilvános határozatokban szerepelnek. Ha egyes átcsoportosításnak a konkrét céljáról, a felhasználásról elnök úrnak kérdése van, akkor abban biztos vagyok, hogy a forráskapó és a forrást kifizető tárca elnök úr kérdésére választ fog adni, hiszen a Pénzügyminisztérium maga technikailag a forrás átcsoportosítása érdekében intézkedik, a konkrét kifizetés a vállalkozások, önkormányzatok, más szervezetek felé az adott szaktárcától történik meg.

Én azt gondolom, hogy a korábban elmondottakkal arra is válaszoltam, hogy elnök úr szerint ezek az intézkedések a szociális helyzetet nem kezelték. Emlékeztetnék arra, hogy a foglalkoztatottak száma történelmi magasságokban volt. Igen, számos családnak, számos magánszemélynek nehéz időszak volt ez, mint ahogy a magyar gazdaságnak is nehéz időszak volt, de az intézkedésekkel a foglalkoztatottak magas szintjét is meg tudtuk őrizni és a bérek emelkedése is folytatódott.

Két dologra nem reagáltam még, amelyet jegyzeteimet áttekintve látok, egyrészt a jövedéki adó. Arra emlékeztetnék, hogy európai uniós szinten a jövedéki

adó a legalacsonyabbak között van. *(Felemelve a kezében lévő táblázatot mutatja:)* Talán messziről látszódik, hogy a legvégén van más színnel feltüntetve, az EU-minimumszintnél a magyar jövedéki adó mértéke. Az energia-áremelkedés egy világgazdasági folyamat, nem magyar specialitás, a jövedéki adó, amely egy tételes adó, az pedig alacsony.

És ami Kőrösi Anita képviselő asszony lakhatásra vonatkozó kérdéséről, az a 18,4 millió forint, az nem az az összeg, ami lakhatási támogatásra ki lett fizetve, hanem az az összeg, ami nem lett felhasználva. Az összes többi tétel, több mint 2,8 milliárd föl lett használva, csak annál a szervezetnél, aki azt a munkavállaló részére kifizette, vagyis a rendőrségnél, a nemzetbiztonsági szolgálatnál, a katasztrófavédelmi főigazgatóságnál, a többi szervezetnél. Természetesen a lakhatási támogatások tételes felhasználását akár én az ülés után képviselő asszonynak is át tudom adni, de a zárszámadás keretében, az egyes intézmények beszámolójánál erről külön is szóltunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr.

Visszaadom a szót elnök úrnak azzal, hogy azt szeretném kérni, térjünk vissza a zárszámadási törvény keretei közé, és kezdjük el a szavazást.

(Az elnöklést Varju László, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. De mielőtt erre sor kerülne, lehetőség van arra, hogy a képviselők, a bizottság tagjai reagáljanak. *(Jelzésre:)* Először alelnök úrnak adok szót, utána Potocskáné képviselő asszony jelezte, hogy szólni kíván. Tessék, parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Akkor ügyrendi kérdésben kérek szavazást. Kérem a bizottságot, hogy zárjuk le a napirendet, és kezdjük el a szavazást, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor az ügyrendi szavazásra kerül sor. Kérem, aki egyetért alelnök úr javaslatával, jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki az, aki nem értett egyet vele? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Van-e valaki, aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Nem volt ilyen.

Megállapítom, hogy a bizottság ügyrendi szavazással állította meg a zárszámadási törvény részletes vitáját, ami azt jelenti, hogy lényegében félbeszakad ennek a lefolytatása. *(A bizottsági munkatárs jelzésére.)* Köszönöm szépen. Itt arra hívják fel a figyelmet, hogy ettől a szavazástól függetlenül van 5 pernyi lehetőség arra, hogy ki-ki elmondja a véleményét, ha jól értem. *(A bizottsági munkatárs jelzésére.)* Köszönöm szépen.

Ki kíván élni ezzel a lehetőséggel? *(Jelzésre:)* Potocskáné képviselő asszony, tessék, parancsoljon!

További hozzászólás

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen. Egészen elképesztő, hogy a mai napon, a 2020-as költségvetés zárszámadásánál, azért, mert önök nem érnek rá és nagyon rohannak, mi ráérünk Varju képviselőtársammal, elnök úrral, és azért ülünk itt, hogy megbeszéljük, hogyan is teljesített a kormányzat 2020-ban. *(Dr. Szűcs Lajos: Az általános vitát nem kell még egyszer megnyitni!)* Önök ezzel az ügyrendi szavazással megátolják azt, hogy mi a kérdéseinket feltehessük, és

reagálhassunk arra, amit államtitkár úr elmondott, őt is kellemetlen helyzetbe hozzák. Tehát egészen elképesztő, amit önök itt a Költségvetési bizottság ülésén művelnek.

Egy dologra szeretnék csak reagálni. Államtitkár úr nagyon sokszor mutogatja nekünk azt, hogy az önkormányzatok mekkora saját erővel, forrással, bankszámlán lévő összeggel rendelkeznek. Ahogy itt már többen is utaltak arra kormánypárti képviselőtársaim, hogy ők voltak már polgármesterek meg voltak már önkormányzatnál akár alpolgármesterek, képviselők, akkor ők is nagyon-nagyon jól tudják, hogy az önkormányzati számlákon lévő pénz egy része kötött felhasználású. Tehát, ha előzetesen egy pályázati forrás megérkezik az önkormányzathoz, abból nem vehet tisztítószert - hogy csak Siófok példájából egyet mondjak: 2014-ben, amikor alpolgármester voltam, már ott volt 2 milliárd forint a Révész utcai stadion beruházására, a költségvetésben a mai napig szerepel, mert még mindig nem bírták a közbeszerzést elindítani, mert állandóan újra kitalálja a végrehajtó szerv, hogy mit kell csinálni -, de azt a 2 milliárd forintot nem lehetett a védekezés ellen felhasználni, mert annak a felhasználása kötött volt. Tehát, amikor arról beszélünk, hogy az önkormányzatoknak van 800 milliárd forintjuk a bankszámlájukon vagy akármilyen értékpapírban, mert erről is szokott szó esni, akkor azt is tegyük hozzá, hogy ezek egy részének kötött a felhasználása.

És még egyszer azt mondom, és erre egyébként képviselőtársaim is utaltak, a pályázati rendszer úgy, ahogy van, a kormánypartok céljait szolgálja az önkormányzatok esetében, ezt már számtalanszor elmondtuk, és egyértelműen látszik. Nem kell ahhoz, nem tudom, milyen tudás, hogy az ember végignézze a névsort, a települési listát, és megnézze, hogy melyik a kormánypárti, melyik az ellenzéki. Hát, nem fogunk nagyon nagy kérdőjeleket megfogalmazni, amikor azt mondjuk, hogy bizony-bizony saját maguk felé hajlott a kezük. Ezt szerettem volna csak pontosításként elmondani. És köszönöm szépen a lehetőséget, hogy miután önök úgy döntöttek, hogy nem akarnak meghallgatni, végül a házszabály szerint lehetőségem volt ezt elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tartalmi jelentőségűnek tartom azt - ilyen értelemben mégiscsak egy picit folytatva ezt a vitát, hiszen államtitkár úrnak is van módja és lehetősége, hogy 15 percen belül reagáljon -, hogy azokat a körülményeket, amiket ön is sorolt, abban egy dolgot elfelejtett megemlíteni, azt, hogy milyen konfliktus alakult ki a Magyar Nemzeti Bank és a Pénzügyminisztérium között. Ebben a folyamatban szeptember hónapban, még a hónap elején is a Magyar Nemzeti Bank olyan növekedésről beszélt, amiről gyakorlatilag napok-hetek alatt bebizonyosodott, hogy annak semmi köze nincs a valósághoz. Ennek a bizonytalanságnak és vitának a vége az, hogy élvezhetjük - idézőjelbe téve - a mai árfolyammal azt, hogy mennyivel többbe kerül minden.

Éppen ezért én azt gondolom, hogy ez is az egyik eleme, vagy az egyik olyan tény, amelyik alátámasztja azt, hogy részben önök ennek a költségvetésnek a végrehajtását rosszul kezelték, ráadásul annak a belső tételeiben olyan kiadásokra költöttek, amelyek nem a válság elhárítására szolgáltak, hanem - ahogy egy példát is mondtam - a lojális tulajdonosi körök, vállalkozások számára adott munkát finanszírozták. Lehet, hogy azért, hogy önmagában számokat tudjanak a végén bemutatni, ámde mindez az embereknek semmilyen hasznot nem hozott.

Ilyen módon, azt hiszem, ennél tovább is mehetnénk, de most ezt nem kívánom részletesen fejtegetni már csak azért sem, mert megdöbbenőnek tartom azt, hogy ilyen módon kell a zárszámadási vitát, a törvényről szóló vitát lezárni, hogy gyakorlatilag a kormánypárti képviselők megakadályozzák azt, hogy érdemben ennek a folytatására sor kerülhessen. Azt hiszem, rengeteg olyan kérdés és tapasztalat van, amit egy ilyen

különleges időszakban és annak eseményeiről levonhatnánk, ehelyett most ilyen értelemben a Fidesz-KDNP frakciója megakadályozza azt, hogy ezt a vitát lefolytathassuk.

Mielőtt államtitkár úrnak szót adnék, megkérdezem, hogy bárki más szeretne-e szólni. *(Nincs jelentkező.)* Nincs ilyen. Köszönöm szépen. Hallottuk, akkor államtitkár úr következik, amennyiben kíván élni a lehetőséggel. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

Banai Péter Benő ismételt válaszadása, reagálása

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak abban igaza van, hogy természetesen minden önkormányzatnak vannak beruházási elképzelései, amire félretesz pénzt, de amit én idéztem, az a kereskedelmi banki számlán lévő összeg. Lényeges, hogy a Kincstárnál vezetett számlán az államtól kapott fejlesztési források még egy külön összeget tartalmaznak.

Lehetnek olyan önkormányzati beruházások, amelyeket az állam is támogat, és amelyekhez önerőt kell biztosítani, ezzel egyetértek, de azért az mégiscsak indikatív, hogy 60 milliárd forint összeggel emelkedett a kereskedelmi banki számlán lévő pénzösszeg, és ezenkívül értendő egyébként az állampapír-állomány alakulása. Tehát ismétlem, ezt a válságot mindenki megérezte, de szerintem az önkormányzatok saját beszámolóit alapján azért azt nem mondhatjuk, hogy itt egyfajta összeomlás volt önkormányzati vonalon.

A másik megjegyzésem e tekintetben pedig az, hogy igen, az önkormányzatok a költségvetési törvényben lefektetett módon, normatív módon kapnak jellemzően finanszírozást, és vannak egyedi kormányzati intézkedések. Amikor önök arról beszélnek, hogy az egyedi intézkedések között túlnyomó többségben kormánypárti támogatottságú önkormányzatok kaptak forrást, akkor azért az arányokat először is érdemesnek tartom tisztázni. Jóval több, mint 700 milliárd forint az az összeg, amit működési támogatásként az önkormányzatok megkapnak, minden önkormányzat az anyagi helyzetétől függően. Az önkormányzatokkal folytatott vitában elmondjuk, hogy ellenzéki vagy kormánypárti önkormányzattól függetlenül nő vagy csökken objektív mutatók alapján - adóerő-képesség, feladatok alapján - az önkormányzati támogatás. Tehát ezt szükséges látni, hogy ehhez a normatív rendszerhez nem nyúltunk hozzá. Ami az egyedi támogatásokat illeti, említettem, de azért nézzük meg, hogy Pécs, Eger vagy Miskolc olyan települések, amelyek milliárdos vagy több százmillió forintos egyedi támogatást kaptak.

Ami Varju László elnök úr hozzászólását illeti, én azt gondolom, teljesen természetes, hogy egymástól független gazdasági elemzésekkel, kutatásokkal is foglalkozó szervezetek, mondjuk, a növekedési prognózis tekintetében különböző számokat tesznek közzé. Ez ma is így van. Ha megnézi, hogy mit mond a magyar gazdaság várható növekedéséről, mondjuk, az IMF - hozzáteszem, Európában az egyik legnagyobb növekedést várja Magyarországon -, mit mondanak az elemző intézetek, mint mond a kormányzat, mit mond a jegybank, különböző számokat fog látni. Hál' isten, az idei évben abban konszenzus van, hogy igen magas növekedés lehet, pénzügyminisztériumi oldalról 7 százalékos körüli, vagy azt meghaladó növekedést is reálisnak tartunk. Ez az egyik dolog, ez szerintem teljesen természetes, hogy számos előrejelzésben más eredményre jutunk.

Viszont a 2020. év és a zárszámadás szerintem azt igazolja, hogy a gazdaságvédelmi intézkedések jellegét tekintve és az intézkedések nagyságrendjét tekintve egyetértés volt a kormányzat és a jegybank között. Ismétlem, közel a GDP 30 százalékát tette ki az az intézkedéssorozat, amit meghoztunk. Például a moratóriumhoz vagy a hitelprogramokhoz kellett a jegybank és a kormányzat, mind a kettő szereplő

kellett hozzá. A hitelprogramokat mondom, az Eximbankról szó volt, a jegybank az „NHP Hajrá” nevű eszközzel olcsó finanszírozást biztosított a kereskedelmi bankokon keresztül a vállalkozásoknak, a kormányzat pedig számos esetben kamattámogatást nyújtott, és az állami intézményrendszer is beállította az intézkedések szolgálatába. Ismétlem, a 2020. év intézkedései tekintetében a kormány és a jegybank összhangját látom, és a zárszámadásban is erről kívántunk szólni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úr, köszönöm szépen. További kérdésre nincs lehetőség, hiszen ügyrendi szavazással a kormánypárti képviselők nem kívánják folytatni a törvény vitáját. Ezzel a részletes vita első szakaszát lezárom.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslathoz nem érkezett képviselői módosító javaslat és bizottsági saját módosításra vonatkozó kezdeményezés sem. Kérdezem, ki szeretne hozzászólni ebben a vitaszakaszban. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. Amennyiben hozzászólási szándék nincs, a részletes vita második szakaszát is lezárom.

Határozathozatalok

Most a házszabály 45. §-a szerinti további szükséges döntések következnek. Dönteni kell a részletes vita lezárásáról. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki az, aki nem értett egyet? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Nem volt ilyen.

Megállapítom, hogy 9 igen szavazattal, 4 nem mellett a bizottság lezárta a vitát.

Dönteni kell a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról, és a benyújtásról azzal, hogy a döntés egyben a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről való döntés is. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem értett egyet? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Ilyen nem volt.

Megállapítom, hogy 9 igen szavazattal, 4 nem mellett a benyújtásról döntött a bizottság.

Végül a házszabály 94. § (1a) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, ha az összegző jelentés benyújtására nem kerülne majd sor, már most ki kell jelölni a részletes vitáról szóló jelentés ismertetésére a bizottság előadóját, illetve a kisebbségi vélemények ismertetőjét, akiknek a vitához kapcsolódóan a bizottságunkban megfogalmazott véleményeket is ismertetniük kell majd a plenáris ülésen. A felszólalásokra összesen 60 perc áll majd rendelkezésre, amelyből 30 percet a kisebbségi vélemény ismertetésére kell biztosítani.

Többségi előadónak *(Jelzésre:)* Szűcs Lajos alelnök úr jelentkezik. Kérem, hogy aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Van-e valaki, aki nem értett egyet? *(Nincs jelentkező.)* Nem volt ilyen. Tartózkodott-e valaki? *(Nincs jelentkező.)* Nem volt ilyen. Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk.

A kisebbségi előadók közül Hohn Krisztina alelnök asszony és Mesterházy Attila képviselő úr jelezte számomra, hogy jelentkezni kíván. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki kisebbségi előadónak jelentkezni. *(Potocskáné Kőrösi Anita jelentkezik.)* Akkor négyen szeretnének jelentkezni és tudunk lenni. Tehát ennek megfelelően Potocskáné képviselő asszony, Varju László, Mesterházy Attila és Hohn Krisztina képviselő asszony lesz a kisebbségi előadó. Kérem, hogy aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Van-e valaki, aki nem értett egyet ezzel? *(Nincs jelentkező.)* Nincs ilyen. Van-e valaki, aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Ilyen sem volt. Ezt egyhangúlag elfogadtuk.

Tájékoztatásul jelzem, hogy a bizottság többségi véleményét a jelentés fogja tartalmazni, a kisebbségben maradt véleményeket pedig függelékként csatoljuk a

jelentéshez. Azokat aláírva mihamarabb, még a mai nap folyamán szíveskedjenek a bizottság titkárságára eljuttatni, vagy e-mailben, beszkenelve a titkárság e-mail-címére megküldeni.

Fontos ismét hangsúlyoznom, hogy a házszabály 117. § (3) bekezdése alapján az írásbeli vélemények csak azt tartalmazhatják, amik itt az ülésen szóban elhangzottak.

Köszönöm szépen államtitkár úrnak és kollégáinak a véleményét, hogy a munkánkat segítették. További jó munkát kívánunk önöknek is! Az 1. napirendi pontot ezzel lezárom, annak is a második szakaszát.

Az ülés berekesztése

A 2. napirendi pont következik, az „egyebek” napirendi pontot megnyitom. Kérdezem, hogy van-e valakinek a napirend keretében közérdekű bejelentenivalója. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Amennyiben nincs, akkor a napirendi pontot lezárom, egyidejűleg az ülést berekesztem. További szebb napot kívánok önöknek! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 50 perc)

dr. Szűcs Lajos
a bizottság alelnöke

Varju László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika